

SZABOLCS

(Telefonsz. az interurbán hálózatban: 132.)

POLITIKAI LAP.

(Telefonszám a városi forgalomban: 132.)

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 korona.

Egyes szám 16 fillér.

Megjelenik hetenkint egyszer, szombaton.

Szerkesztőség: IV. ker., Vasuti-ut 17.

Kiadóhivatal: Iskola-utca 3.

Lapunk a bel- és külföld minden nagyobb városában képviselve van

Horvátkérdés.

A rakoncátlan gyermek makaesságával berzenkednek a horvátok. Ez a maroknyi nép nem akar megférti a saját bőrében és úgy viselkedik, melylyel már eddig is rászolgált, hogy tisztességre tannassék. A lovagias magyar nemzet azonban eltűri a horvátok féktelenkedését, nagyzási hóbortját, oktalan dobálódzását. Ez talán mégis sok egy olyan nemzettel szemben, mely halálával tartozik, azon magyar nemzet iránt, mely javait és jogait megosztotta velük és tömérdekét áldozott értük.

A horvátok ócsárlása, féktelenkedése, gyűlölködésének vakmerősége, immár nem kiesinyelhető. A magyarnemzet lovagiasságának, türelmének vége annál inkább közeledik, mert az országgyűlés tagjai szitják a félrevezetett nép szilajkodásának tüzet.

Elvégre is nemzetünk megtalálja azon virgácsot, melylyel leinti a makaeszkodó nemzetecskének békétlenkedő részét; de boszantó azon készülődés, melylyel megbénítani szándékoznak a legközelebbi országgyűlés működését is. A nép vállaira kapaszkodott Sipulók azt képzelik, hogy az országgyűlésnek nincs más dolga, mint

az, hogy az ők beszédét, üres feleselését hallgassa.

Elég, nagyon elég volt már a céltalan idővesztegetés. A mi képviselőink nem azért küldetnek a székesfővárosba, hogy az általuk nem értett beszédek elmondása közben unatkozzanak. Az is következtében megengedett idegen szóáradat helyett, komoly munkásságra van szükségünk. Ezt jól értsék meg azon vitézhorvátok, akik eddig mérges kigyóként haraptak a nemzetünk becsületébe. Olyan minősíthetetlen cselekedet ez, mely megtorlást, példás, olyan megtorlást érdemel, hogy elmenjen a békétlenkedők kedve a további ócsárlástól.

Hisszük és elvárjuk, hogy kormányunk gátat vet a horvátok vakmerősége további elharapódzásának. Igen, elvárjuk, hogy a nemzet ebbeli óhajának érvény szereztessek, mert türelmünkkel visszaélnék, mert kiméletünket félreérthetnék. Szükség van a gyors és megtorló eljárásra, mert kisebb fáradsággal lehet eloltani a kezdődő, mint az elharapódzott tüzet. Ezt azért is tennünk kell, hogy a nemzetiségek vérszemet ne kapjanak s ellenségeinkhez sorakozni idejök ne legyen.

Midőn megbotránkozva látjuk a horvátok vakmerőségének oktalan megnyilat-

kozását, önként azt kérdezzük, lehetséges lett volna-e a horvátkérdés ilyen elfajulása, ha egy erélyességéről ismert kéz int a féktelenkedőknek netovábbot?!

Mi azt hisszük, hogy mindez nem következik be, ha Sipuló urék olyan férfit látnak a kormány élén, aki a nemzetiségi nyelvtölgötésnek fulánkját el tudta venni. Az elkapott makrancosság, veszedelmes kór, mely gyorsan terjed. Ezt kellett volna megéreztetni a horvát és szerb nyelven fenyegetőző álapostolokkal, akik csak azért beszéltek, hogy otthon ünnepeljék, emeljék s majdan a sárba ejtsék őket. Ez a sorsa minden olyan képzelt nagyságnak, mely a hiszékenységre építi győzelmét, mely elég vakmerő védelmezőjének feléje nyújtott kezét megharapni.

Ne tovább hát a vakmerő játékkal, horvát képviselő urak, mert a magyar nép sokalja már a csinyeket. Ne tovább, mert a magyar szó, a magyar címer és főképen a magyar becsület nem a bujtogatók ajakára való árucikk. Értsék meg ezt jól, hiszen azon barátok, akik biztatják a tűzzel játszókat, félreállnak akkor, ha a komoly leszámolás órája ütött.

Azt hiszik a megtévesztett horvátok és a horvátok sikeréről álmadozó álbarátok, hogy a szóhare és csinyek elkövetése

T Á R C A.

NŐMHÖZ.

Mért todul könny a szemembe,
Hogy ha téged nézlek?
Boldog álma ifjuságom
Legszébb reményének;
Mondd meg szívem: mért könnyezem?
Öröm ez vagy bánat?
Mely szívemben, rád nézve
Önkénytelen támad.

Öröm s bánat vegyüléke.
Öröm a mely éltet,
S kínzó bánat, mely szívemen
Forró tűzként éget.
Boldogság, hogy rád találtam,
Vágyam betöltötted;
S tenger bánat: ah mert egyszer
El kell válnom tőled! — — —

Millig Gyula

János.

Irtá: Bónis Ignác.

(Folytatás.)

— Oda menjek . . . ne menjek . . . oda . . . nem — számolgatja kabátja gombján János. Nem, meg sem illik. Várni fogok egy kicsinykét; — azzal egy adag hideg felvágottat rendelve, helyet foglalt az egyik asztalnál. Noha máskor — különösen álmában — valóságos élvezettel, mohó étvágygyal, sőt mondhatnánk kéjjel szokta a pragai készítményt fogyasztani, ez egyszer igen nagy közönyt tanusított a nemes eledel iránt. Szemei folyton a kritikus asztalához tartozokat lesték. Egyszerre úgy vélte, hogy már csak kettesekben vannak a hívők; a katonatiszt eltűnt. János a sok nézésben nem sokára azt is constatalja, hogy az asszonyka szintén elpárolgott, a kritikus pedig feláll és utnak indul; hajrá! Ziháló kebellet futott utána. Végre mindketten megállapodtak egy szepare ajtaja előtt.

— Kit keres? — kérdezte tőle Szalóky dühösen. — Mielőtt János felelhetett volna, ott termett a fent vázolt hölgy is.

— Mi ez?! kiáltott fel szikrázó szemekkel — mint egy diva — . . . ki ez az ember? Oh — zokogott — micsoda blamázs . . . Így

blamálni engem, egy becsületes asszonyt . . . egy huszár kapitánynak a feleségét? . . . Most hirtelen, de annál mérgesebben sarkon fordult s mint az a bizonyos szent életű Pál ur az oláhokat — a faképnél hagyta a két férfit.

— Bitang — sziszegte Szalóky — ezért meglakolsz . . . Kit keres itt?!

— Bocsánat — hebegett János . . . épen . . . Nagyságodat kerestem . . .

— Ugy? . . . és minek?

— Én ke . . . é . . . érem . . . tudni . . . ill . . . i . . . i . . . k . . . egy tragoediát irtam.

— Igen? Az már más — szólott Szalóky — mint János képzelte hivatásának tudatában, az érdeklődés hangjának fortissimóján. Persze azt akarja, hogy én bíráljam meg!

— Ha volna olyan kegyes — mondá most már bátrabban János — miközben tőle a tekercset a nagy ur átvette.

— Jól van no . . . hogy is hívják? Kihez van szerencsém? János bemutatkozott és megmondta a címét.

— Majd fogok irni, hogy mikor jöjjön fel hozzám. Ezzel elváltak ugyan, de a téli kertnél egyik sem ment tovább. Szalóky nagyságos ur ismét elfoglalta régi helyét. János egy szomszéd asztalnál telepedett meg. Egy darabig farkasszemet néztek. végre is Lomhai ur

Üzletem teljesen átalakítottam és megnagyobbítva dusan felszereltem a legdivatosabb ujdonságokkal. Kérve a n. é. közönséget azok megtekintésére. Telefonszám 114. Telefonszám 114.

Teljes tisztelettel:

EISLER KÁROLY

czipő és divatáru kereskedő NYIREGYHÁZÁN.

által csak a magyar nemzetnek ártanak. Tévednek, ha ezt képzik, mert a nemzetünk haladása és boldogulásának osztályosai lehetnének a félrevezetett horvátok. Aki ezt el nem hiszi, a kiábrándulás arra nézve nagyon kellemetlen lesz.

Ugy nemzetünk, mint a horvátok érdekében cselekszik tehát a kormány, ha mielőbb kijózanítja a nagyvárosi hóbortban szenvedőket. Nekünk és a horvátoknak egyetértő, békés munkásságra van szükségünk, mely kizárja az okvetetlenkedés hóbortját. Az olcsó dicsőség mulékony foszlánya, gyorsan eloszlik s akkor Supiló és társain keresztül gázol a kijózanodott tömeg. Mit fog ez nekünk és a horvátoknak érni, ha az idő mulik és a sürgős megoldásra váró kérdések elodáztatnak?!

Legyen vége tehát az éretlen komédiázásnak, de hogy ezt megérjük, a kormány erélyére van szükség!

Ismét a cigányok.

Az ország népének figyelme, ismét a kóborló cigányok hajmeresztő rablógyilkosságainak elkövetése felé irányult. Évtizedek óta hangoztatják, hogy valamely célravezető rendszabályt kell alkalmazni eme ronda, gyilkolás meg rablásból élő, csavargó, félelmetes faj ellen. Májig sincs a sok tervezettségnek látható eredménye. A kiderített és ki nem derített rettenetes bűnök naponként megújulnak s általános amaz alapos nézet, hogy a legtöbb véres eseménynek előidézői a cigányok s mégis szabadon engedik őket csatagolni az országban.

A néhány nap leforgása alatt felmerült rablógyilkosságok, vakmerőségek valósággal lázas izgalomban tartják az egész országot. A csendőrség, rendőrség dicsérendő buzgalma fejtenek ki az elvetemült bűnösök kézzel kerítése tekintetéből. Ez érthető is, mert a régi haramiák lelkét távolról sem terhelte annyi és olyan bűn, mint a nép között csatangoló cigányokét. Ez a vad, felfegyverkezett nép nem ismer könyörületet, ha lopni akar.

Nagyon is elérkezett az ideje, hogy hathatós rendszabályok alkalmaztassanak eme murcos, véreskező vadak ellen. Igen ám, de

tovább halogatni az égetővé vált ügyet nem lehet. Itt tenni gyorsan cselekedni kell, hogy a sáskaként pusztító fekete rajoktól megszabaduljon azon nép, mely folytonos rettegésben él miattuk.

Tessék ezt a népet helyhez kötni és a lótarthatást tőle megvonni. Ha helyhez lesznek kötve, ha lovat nem tarthatnak, nem fognak barangolni, hanem munkához szoknak és a lótarthatás címén nem fognak oly tömördek lovat lopni és nem kocsikázhatnak szerte az országban.

Mindenesetre sok függ attól, hogy a megalkotandó rendszabály minő erélyvel lesz végrehajtva. Engedtessék meg nekem annak igazolása, hogy a helyesen, kellő erélyvel alkalmazott hatósági eljárás, elveszi a cigányok vakmerőségét. Amidőn ugyanis a nyiregyházi mezőrendőrséghez beosztattam, naponként, de különösen heti- és országos vásárok napjain, jelentették a cigányok garázdálkodását. A mezőt, a tanyákat ellepte ez a fegyelmetlen népség, rabolta a terményt, elrabolt mindent a tanyákról, ami kezeik közelében volt s megtörtént, hogy lakosaink és a cigányok között fegyverharc ütött ki.

Ez a türehtlen állapot engem szerfelett bántott, hivatali főnököm utasítására tehát szigorúan bántunk el minden kihágó csapattal szemben. Egész napokat vett igénybe a tárgyalás, mely rendszerint azzal végződött, hogy a cigányok fizettek. Fizettek pedig olyan összegeket, hogy elment a kedvük hátárunkon mezőrendőri kihágást elkövetni. Fellebezésről szó sem volt, mert a megbüntetett népség örült, ha szabadulhatott olyan hatóság kezei közül, mely a törvény határain belül nagyon is megérdemelt büntetéssel sújtotta őket.

Éveken keresztül nem fordult elő aztán nálunk mezőrendőri s cigányok által elkövetett kihágás. Eljárásunk törvény és igazságon alapult s megértük azt, hogy megszűntek a rablások.

Mindezt azért említettem fel, hogy ez a vakmerő, elvetemült nép csak akkor lesz megzabolázva, ha a rendőrhatalóságok kellő szigorral járnak el velük. A fenevad sem a cirógatástól szelidül, a cigány is azon paragrafustól irtózik, melynek alkalmazása megtanítja őket arra, amit az iskola és templom meg nem értethet velük, hogy: „Ne lopj”!

S-s.

észrevette, hogy a kritikus kibontja az iratcsomót és lassanként bele mélyed az olvasásba. János majd átvette tekintetével annak arckifejezését, de biz' arról a világon semmit sem olvashatott le. Végre úgy két óra tájban Szalóky oda ment hozzá és halkán ezt sugta fülébe: Sokat ígér . . . nagyon sokat! . . . János boldogan távozott.

Másnap mámoros fővel ment be hivatalába. Társai nem igen vettek észre rajta semmit, pedig János rémitő nagy változáson ment át keresztül. Eddig t. i. meglehetősen eleganciával öltözködött, míg most e tekintetben bizonyos hanyagság volt rajta észrevehető; szemei az eddigiek ellenére beestek s bár eddig sem volt tulságosan harcias kedvű uri ember, azért pl. a szolgának mindig csak „Jóska hozza már azt a vizet . . .” vagy „vigye már azt az akát” járta. Ez a hely volt, a hol collegák fülelni kezdtek a csoda hallatára . . . János most már igen lágy hangon énekelt. Nem Jóska kiáltott, hanem ilyen formán beszélt: „Kérem szépen kedves József ur egy pohár viz hozatalára . . .” „Ugyan, ha kegyeskednék azt a 906. sz. aktacsomót leemelni . . .” stb. Mert János azt tartotta, hogy minél nagyobb ur, tudós vagy művelt az ember, annál finomabbnak, annál leereszkedőbbnek kell lennie . . .

— Mi történhetett ezzel — kérdezték a többiek . . .

— Hiába — mondogatta Jóska, alias József — meglátszik, ki az igazi uri ember; hogy kinek van jó nevelése.

„A „Trieszti Szűz”-ben történeteket követő negyedik napon János levelet kapott. A címe emigy festett: „Nagyságos Gyorsfalvi Lomhay János urnak kir. bírósági tisztviselő . . .” A boríték másik oldalán huzódott meg a veszedelmes kritikus neve. — Nagyságos — trillázott János . . . már ez is jó omen. Miután remegő kezekkel felszakította a levélkét, a következőket olvassa belőle: „Ma délután 3 órakor szívesen látja legőszintébb híve Szalóky . . .” — Biztos . . . biztos — mondogatta boldogan . . . Ha az a nagy ember azt írja, őszinte híve . . . De tudta ő azt . . . megérezte. Alig bírta bevárni a tizenkettőt. Lakására sietve, fektébe öltözködött, egynehány-szor megvizsgálta magát a tükörben (ejnye, hogy ez a nyakkendő mindig okoskodik!) s aztán utnak indult. A lépcsőházban találkozott Milikével. A szende hajadon felénken szólította meg az elegans ifjút:

— Hová, háová, kedves Lomhay ur?

— Azt kellenék mondanom Milike kis-

Szabolcsmegye ipara és kereskedelme.

A debreceni keresk és iparkamara 220 oldalon számol be kerületének 1906. évi állapotáról. Ez a vaskos könyv felöleli a nevezetesebb mozzanatokat és foglalkozik a multtal jelenlét és a jövővel egyaránt. A tudományos művet bőséges statisztika egészíti ki, úgy hogy az iparfejlesztési mozgalom helyes irányba való tereléséhez nagy mértékben járul hozzá.

A bennünket közelebről érdeklő adatokat a következőkben ismertetjük: A kamara 1906. évi 79204 kor.-ás zárszámadása a költség-előirányzatot megegyezett. Szabolcsmegyében 679 ipar keletkezett és 202 szűnt meg. A nyiregyházi törvényszéknél 854 egyéni és 199 társas céget tartottak nyilván. Ösztöndíjat kapott 2 nyiregyházi illetőségű tanuló, díjment nyert 3 kisvárdai, 1 mándoki 3 nyirbátori, 3 nyiregyházi tanonc. Az ujfahéti háziipari tanfolyam és a nyiregyházi közműhely szép eredményeket mutatott fel. A kamara előterjesztést tett a helybe szóló levelezőlapok árának 3 fillérre való leszállítása iránt, a mely kedvező fogadtatásra talált. Hosszasabban foglalkozik a Duna Tisza közötti csatornával és azzal kapcsolatos és meggyenken át is tervezett víziutakkal. A vasutak fejlesztését is méltatja a lapunkban már ismertetett irányzattal. A sztrájkokról szólva közli, hogy a nyiregyházi asztalosmunkások 25 telepen sztrájkoltak és 10%-os bérjavítást értek el.

A nyiregyházi ács munkások 8 telepen, építők 2 telepen, bádigosok 8 telepen, szabók 1 telepen, cipészek 50 telepen hagyták félbe a munkát. A cipészek 35%-os bérjavítást értek el, a többiek 0—5%-osat. A kisvárdai építők sztrájkja eredménytelen, a nyirbátoriaké és a nagykállóiak kívánsága csak részben teljesült. Munkásszervezet van Nyiregyházán, (ács munkások, famunkások, földmunkások, vas és fémmunkások, vasuti munkások, ipari munkások egyesületei). Nyirbátorban (vas és fémmunkások), Hugaajon (munkásvédő szövetség), Napkoron (munkásvédő szövetség), Nagykállóban (építő és ács munkások).

A mezőgazdaságra jótékonyan hatottak a kisvárdai és a nyiregyházi közraktárak. Az ipartelepek száma örvedetesen növekedett, Kisvárdán Szeifrid László kocsigyárat, Nyirbátorban a Bóni r.-t. kókuszolaj gyárat, Nyiregyházán egy r.-t. göztéglagyárat, Nagy-

asszony, hogy ne szólj szám, de azért mégis elárulok annyit, hogy nem közönséges dolog, ami ma fog velem történni . . . Kezét csókolom. Milike sokáig nézett János után. Hogy megváltozott — mondogatta . . . milyen szép lett, mióta szakállt növesztett . . . milyen csinos. . . . János felszállott egy villanyosra és csak nagy bajjal tudott egy cigarettát sodorni. Réműletesen izgatott volt . . .

Nyurga német legény vezette be a pazarul butorozott legény szobába. Szalóky ur rendkívül komoly, iróbarátunk véghetetlen meg-hatott volt.

— Uram — szólott a kritikus, miközben János kezét erősen megrázta és szájának egy vastag szivarral dolgot adott — annyit mondhatok csak, hogy más nincs hátra, mint kocsira ülni és elhajtani Korpai urhoz, az „Árpád” színház direktorához . . . Csakis hozzá . . . Csakis oda, mert ez a színház ma az ország logikiválóbb intézete . . . Jánossal forogni kezdett a nagy mindenség. Ugy érezte, mintha a padló sülyedni kezdenék alatta, mitha a butorok megindulnának. Azt sem tudta, mint került a gummirádlisba . . . behunyta szemeit . . . álmódott . . . ébren . . . és milyen szépeket, búbajosokat . . . hogy ő most szülő-várossának diszfogatán vonul be . . . hogy

Telefon sz. 129.

Ruhadiszkek és napernyők

Telefon sz. 129.

a legnagyobb választékban kaphatók

Kohn Ignácz divat- és rövidáru üzletében Nyiregyházán.

halászbán az uradalom kendergyárat, Kemezsén Haas Ignác olajgyárat, Nyiregyházán Hadházi Lajos motorosmalmot, Lichtmann Dezső gőzmalmot, Kisvárdán Mandel Ferenc kókusz vajgyárat, Hungária r.-t. petróleumgyárat, Nyiregyházán Balczár Lajos hentesáru-gyárat létesített.

A posta forgalom, a kereskedelem és ipar fokmérője emelkedést mutat. 1906-ban Szabolcsmegyében kezelt levelet 1.101.242-öt levelezőlapot 1.375.738-at, nyomtatványt 1.081.938-at, hivatalos levelet 728.910 drbot. Az emelkedés 25%-ot tesz ki. Érkezett 75000, továbbított 75695 távirat. 15 kapcsoló állomás mellett volt 248 telefon előfizetőnk. A takarékpénztárak kiadási összege a kamara területén nagy mértékben emelkedett, a mi a betétek felvétele és kölcsönök kérése által jött létre. A pénzt új vállalatok létesítésére és a meglévők nagyobbitására fordították.

Pénteki levél.

Ragályos betegség.

Van egy nagyon sokak által előszere-ttel dédelgetett s felszinen tartott ragályos kór, mint következménye a ferde nevelés, a takarón tuli nyújtzkodás vágya és a tisztességes munkától való legyőzhetetlen iszo-nyatnak. Vezet ebben is az ország szive, Budapest, de kellő eredményeket értek más helyek is, Arad, Gyula, Kassa stb., de minden törvényszék irattára (régí és új) bizonyítja, hogy e ragályos betegség nincs szünőfélben, hanem terjed.

És pedig terjed azért is, mert majdnem mindig akad érdek, ami közbelép s közbe-léptet úgy, hogy a bekötött szemű istenasz-szony elé csak egy részlet kerül.

Ez a betegség a sikkasztás.

Ha a bűnügyi statisztikát végignézzük, megdöbbenünk, hogy mily nagy mértékben egy akut betegség romboló tüneteivel tör-ránk a kór s igyekszik állandó rovattá lenni fent és lent.

Amit a kassai igazgatók nagyban tettek meg, azt kicsinyben tette meg a nyiregyhá-zai kisvasutak egy egyszerű megállóhely kezelője, s még kissébben a M. Á. V. egy kalauza stb.

Az ember tagja a társadalomnak, a társadalom tenyésztője a bűnnek, mert két-

ségtelen, hogy a társadalmi ferde felfogások, a hit és erkölcs megvetése, a munka s a kötelességek teljesítésének a kerülése te-remti azokat az embereket, akiknek fogal-muk sincs az enyim és tiedről. És az a tár-sadalom takargatja, leplezgeti a bűnöket, úgy, hogy nagy részének sikerül boldog Amerika felé vitorlázni, mint a multkoriban is annak a néppárti képviselőnek s míg a tett egy nagyobb ellenérdekbe nem ütközik, a polip zavartalan folytatja véres munkáját.

A ki bünt követ el, bűnhődjék, még ha kék is a vére, vagy csak puliszkát ehét és a társadalom egy tagjának sincs joga ezt elpalástolni, mert itt az egyéni érdek semmi, a közérdek minden.

A társadalomnak, mint a gondtalan élet született ellenségének nem lehet oly tagja, aki a dögvész pusztítását kötelességének ne érezze, mert akkor már büntírás válik.

Minden munkával, fáradsággal, kitarás-sal szerzett pénz, még ha nagy is a teljesi-tett munkával szemben, igaz szerzemény, s az ilyennel szemben kárhóztató szót emelni — jogtalan. Pedig a társadalom az ilyennel szemben könnyebben kimondja a megrovást, míg a derék, kedves sikkasztónak takarót igyekszik lökni, amellyel lólábait takargassa.

Ha ez így megy, lassan, lépésről-lépésre csuszunk azon a lejtőn, mely — mint Milton hidja — szép simán, az álomból fel sem éb-redve, a romlásra vezet.

Be kell elvégre már látni, hogy munka nélkül megélni nem lehet és nem lehet az osztályrésze csak a szórakozás és multság annak a nagy résznek, akiknek nagyobb részben nehezül a vállaira a haza megtartása.

Be kell már látni, hogy gyengülésünk okai nem más embertársainkban, s nem az istencsapásaiban, hanem önmagunkban, élet-módunkban s gondolkozásunkban van, értsük meg, hogy csak a munka, a szórakozások kevesbitése által tarthatjuk fent magunkat.

Középbirtokosaink, kik közvetlenül érint-keznek a néppel, példát mutassanak nekik, hogy ne a pálinkában keressék az édes megnyugvást, a választásokon kívül is érdeklő-djenek a kis emberek iránt, s főleg igyekez-zenek a név mellett gyermekeiknek egy darab földet is hagyni e hazába, amelyben azok anyagilag is tudják szeretni e hazát, amelyhez kötve lenni óhajunk, hivatásunk s amelyen kívül nincsen számunkra hely.

És ha aztán mindenki kötelessége szo-rint munkában keresi a megélhetést, ha

mindenki ott, ahova a sors állította, fárada-tatlanul küzd a haza felvirágzásán, akkor majd kevesebb-kevesebb lesz azoknak a száma, akik csak könnyű szerrel, de ember-társaik megkárosításával csak az élvezeteket keresik.

Különb is Gall szerint minden ember-nek fején kisebb-nagyobb mértékben meg van a küzködés organuma, tehát küzdjön minden ember s ha igaz uton halad: „bizva-bizzék.”

Gyulaházy.

Csak az igazságot!!

A Tek. Szerkesztő ur becses engedelme-vel legyen szabad a „Pénteki levél” írójának egy pár sort válaszolnom.

Igaza van, hogy a „Szabolcsvármegye” c. napilapba néhány sor cáfolatot kellett volna küldeni, de bevallom töredelmesen, hogy azt a számot, melyen az iskolánk udvarán történt állítólagos nadragulyamérgezésről volt szó, nem olvastam, a „Szabolcs”-ból értesültem először róla s amint láthatta, azonnal meg is cáfoltam.

Nem gondoltam, hogy olyan zokul esik védekezésem. Támadó szándékom sohasem volt, avagy nem kötelességem-e védekezni, miután tudom, hogy a fentemlített dolog iskola-udvarunkon sohasem történt meg? Talán hall-gatnom kellett volna, hogy az anéklül is oly sokszor és oly sokak által lekicsinyelt isko-lánk nehezen megszerzett elég jó hírnevét veszélyeztessen? Nem, Uram! Az iskola az én kis birodalmam s nem engedem meg soha, hogy ok nélkül bárki is kigyót-békát kiáltson rá! Jól tudom, hogy az iskolában uralkodó rendet, szokást stb. mindenki jogosan teheti bírálat tárgyává, hisz a szülők szemefénye, nemzetünk jövő boldogságának zászlóvivői itt rakják le azt a fundamentumot, amelytől a családnak, társadalomnak, az egyháznak, a hazának léte vagy nem léte függ s minden kötelességét hiven elvégző tanító örömmel bocsátja iskoláját a nyilvánosság elé, de mi-dön valaki valamely intézmény felett kritikát mond, a legszorosabb igazságot tartsa szem előtt.

Ön vádol minket vétkes gondatlansággal s felteszi iskolaudvarunkról, hogy az minden-féle gazzal benőtt durnyik.

Aki multkori cikkemnek bevezető részét figyelemmel olvasta, láthatta, hogy nekem nem fáj a postások feje, azt tartom ugyanis, hogy mindenki a maga háza előtt seperjen.

A cikkirő ur szerint nincs elemi nép-iskola. Köztudomásu sokak előtt, hogy nem-csak elemi, hanem pl. felső népiskola is van s az 1907. évi népiskolai törvényben is olvas-ható ez a kifejezés: elemi népiskola, meg-különböztetésül a többi népiskolai intézmé-nyektől.

Tény az, hogy a gyerek mérgezési tü-netek közt megbetegedett. Ezt fenntartom most is. Tény, megtörtént dolog, hogy a gyermek, miután evett abból a nadragulyából, rosszul lett. Szédülés, gyomorérmelygés, hányás stb. tünete a mérgezésnek.

Tisztelt Uram! Olvasta a kéziratomat? Azért kérdelem, mert ráfogja hogy helyes-írási hibát követtem el.

Miután ismerem a Tek. Szerkesztő Ur igazságszeretetét, tisztelettel kérdelem: Hogyan van a kéziratban ez a szó leírva Dezsőfi, Dezsőffy vagy Dessewffy? Biztosan tudom, hogy Dessewffyt irtam. Ismét beleesett tehát a cikkirő abba a hibába, hogy csak úgy lá-lanban egy tanítót ország-világ előtt pellen-gérre állít s úgy tünteti fel, mint egy buta mumust, a ki nem tud magyarul helyesen írni, dacára annak, hogy a magyar nyelvből jeles képesítése van és — kérdés nélkül legyen mondva — kellő sikerrel tanítja azt, immár Istennek hála 10 év óta.

Szabad-é ártatlanul meghurcolni bárkit

mikép éljenek őt . . . mint zug a tömeg . . . hogy bugnak a harangok, dörögnek a tarack-ágyuk és milyen lelkesen huzza a cigány a Rákócyt. Mindenki őt akarja látni, hallani . . . őt, a nagy, a kiváló földit. De ő szerényen ül a kocsi . . . ide köszönget . . . oda bólingat . . . és János tényleg rázogatta is a fejét . . . Most — úgy képzelte — a főispán üdvözli . . . majd a polgármester . . . azután a tűzoltó főparancsnok . . . Egy pillanatra megállott a kocsi; a villamos indulását kellett bevárnia. János kinyitotta szemét. Ott látta maga előtt a zajongó fővárost; azt hitte, min-denki őt nézi, még a vöröshaju Tóni is, aki ott siett a Daru ur karján . . . Jánost előn-tötte egy pillanatra az epe, de aztán moso-lyogni kezdett. Mit? Hogy az a másik elkapa-rintaná az orra elől? . . . Ugyan, ugyan . . . Térdén fog tőle bocsánatot kérni az a leány; kezét fog csókolni majd a nagy költőnek . . . Az az, ő neuj fogja ezt engedni . . . megboc-sát Tóninak és nőül veszi . . . A kocsi elin-dult, álmos szemei ismét lecsukódtak . . . Me-gint álmodni kezdett, álmodott tovább. Ő most az Akadémia diszülésére megy . . . Ott ül mellette a nagy Gyulai Pál . . . de mit mon-dok? Már nem is nagy, mert egész eltörpült János mellett . . . Most belép . . . viharos „él-jen” fogadja . . . Végül megválasztanak disz-elnöknek . . . Azután ismét visszakalandozott a szülőhelyre . . . János mormogott valamit,

ez a programbeszéd izes. Mert János már képviselő jelölt; sőt mi több, már meg is vá-lasztották . . . Hatalmas zászlótábor, diszruhas bandérium kíséri az állomáshoz . . . A nap bearanyozza a lobogókon tündöklő ősi nevet . . . Hogy ragyog . . . milyen szemkápráztatón . . . Istenem, hogy ezt meghagyta érnem! . . . A kocsi megállott.

Kérem, Lomhay ur — szóllott a kritikus — itt vagyunk! . . . János még mindig álmo-dott . . . Lassan, méltóságteljesen kilépett a kocsi-ból; úgy képzelte, hogy fehér ruhás leá-nyok rózsaleveleket szórnak a lábai alá . . . Alig vette észre, hogy benn volt a direktor szobájában; itt már megakarta magát embe-relni, de igen nehezen ment a dolog . . . Korpai ur igen előzékenyen fogadta őket. Hogyne Szalóky jön hozzá egy fiatalemberrel, a kinek a bajusza épségben van. Ez bizonyára valami kitűnő író lesz . . . mert ha már Szalóky hozza . . . no, akkor mérget vehet rá, hogy nem téve-sen gondolkozik.

— Kedves direktor uram — szóllott a kritikus — vagyok szerencsés neked bemutatni gyorsfalvi Lomhay János urat . . . drámaíró . . .

— Oh, oh . . . tudtam . . . tudtam — szóllott örömmel az igazgató . . . megvoltam róla győzedve . . . Méltóztassanak helyet fog-lalni . . . Szabad a kabátját kedves Lustay ur . . . Parancsoljanak régyujtani . . .

(Vége köv.)

Napernyők leszállított árban

kaphatók Stern Sándor
uri, női-divat üzletében
Nyiregyháza Pazonyi-u. 2.

is?! Ugy-e, lehetne itt az igazságról, mint eszményről beszélgetni? Hibásan szedték ki cikket, mert pl.: „iskolaszolgánk” „iskolaszolgának” van nyomtatva: „valamiféle növény bogycájából” hiányzik a „növény” birtokos jelző. Mindezekért én vagyok a hibás. Miután a magyar nyelvből megbuktatták valamikor (természetesen a tanító nem tudott felelni), azóta gonosz kis kedve telik abban, hogy e félelmetes mumusok stiluskáját megvigyázza. Okosan teszi s a fentebbiokból látszik is, hogy milyen sikerrel tépte ki a mumusok egyikének leveléből a sohasem létezett kis nadragulyákat. Bocsásson meg a cikkíró ur, hogy gyenge soraimmal védekezni találtam, elismerem, hogy olyan világos, szabatos irályom nincs, mint Önnek, de hiszen én csak egyszerű tanító ember vagyok s hogy tudnám még csak megközelíteni is azt a ragyogó stílust, amely elvégre is isteni adomány.

Nem akarok én e helyen keseregni, hogy minket, tanítókat hányszor bántanak meg méltatlanul, mert hiszen tudom hogy: quem dii odertunt, preceptores fecerunt, de azért higgye meg nekem, kedves Uram! hogy bár az én igám terhes, de gyönyörűsége s meg vagyok róla győződve, hogy idővel ezek az Ön által annyira lekicsinyelt mumusok fogják újra meghódítani szép Magyarországot!

Befejező soraimban csak arra kérem, hogy, ha pénteki leveleivel híven akarja szolgálni szeretett városunkat, győződjék meg mindenről saját maga s akkor, csakis akkor válik munkássága hasznára a közügynek.

Nyiregyháza, 1907. júl. hó 26.

Szabó Pál
ref. igazg. tanító

HIREK.

Eiöléptetés. A földmivelésügyi miniszter Ernszt Vilmos állatorvost a X-ik fizetési osztályba léptette elő.

Dalestély. Mielőtt a városi Dalegylet az egri orsz. dalversenyre indulna, még egy dalestélyt rendez, f. évi aug. 11-én, hogy azon még a hátralévő és most betanult, de még elő nem adott összdarabot: Rákóczi indulóját (új átdolgozásban Fáy-Hacklól) bemutassa a többi, de már előadott versenydarabokkal együtt, mert hát a versenydarabok és az összes versenyösszdarabok nyilvános előadása verseny előtt a versenyző dalegyletekre kötelező. Így a mi dalegyletünk sem térhet ezen kötelezettség alól. Az aug. 11-ediki dalestélyt jó idő esetén a Korona udvarán tartjuk; ellenkező esetben a szokott helyen, a diszteremben.

Tűzoltók gyűlése. A helybeli önkéntes tűzoltó-egylet f. hó 28-án tartja meg évi rendes közgyűlését. A belkezelésen kívül tárgyalni fogják az önkéntes tűzoltók memorandumát, melyben hathatós rendőri és katonai segítséget kérnek és ezen kívül a felszerelések kiegészítését is kívánják.

Életbeléptetés. Vármegyénk alispánja hirdetményben hívta fel az érdekelteket a kerületi betegsegélyző pénztárakba f. hó 1-étől való beiratkozásra, mivel az 1907. évi XIX. t.-c.-t a miniszter már életbe léptette.

A Sóstót nem ismerik. Folytonosan azon gondolkodunk, miként lehetne a Sóstót látogatott, ismert, kényelmesen berendezett fürdővé alakítani s ugyanakkor azt tapasztaljuk, hogy nevezett fürdönket a megye határán túl nem is ismerik. Legalább erre lehet következtetni arról, hogy egy kassai urnó előtt, aki a Sóstóra szándékozott jönni, dr. Wieder úgy nyilatkozott, hogy a mi fürdönket nem ismeri, tehát nem ajánlhatja. Ez akkor történik, amikor minden fürdőt reklamiroznak. Ez uttal ennyit.

A kereskedők nevében. Egyik előfizetők hosszabb levélben foglalja a nyiregyházi levélgyűjtő járatok elégtelenségével. Panaszolja, hogy délutáni 6 órakor befejezik a beltéren is a küldemények gyűjtését, mely idő után bedobott levelek csak másnap szedhetnek ki. A legtöbb kereskedő pedig este végezheti csak a levelezését, úgy, hogy a sürgősebbeket kénytelen a vasutra küldeni, a hol a vonatok indítása előtt feldolgozzák a szekrénybe dobott leveleket. A visszas hely-

zeten pedig könnyen lehetne segíteni, melyet nem csak azért érdemelnek meg a kereskedők, mert a postai küldeményeknek a tulnyomó részét ők szolgáltatják, hanem azért is, hogy a kincstár ezuton is istápolja a fejlődő ipart és a vele kapcsolatos kereskedelmet. Kimutatja előfizetők azt is, hogy a postának nem kerülne semmibe a panasz megszüntetése, sőt az alkalmazottak munkáját sem késleltetné, mert este 9 órakor úgy is kimegy a szerencsi vonathoz a postakocsi, a mely a beltér egyik kijelölt szekrénye előtt megállhatna és az automata gyűjtőgéppel pár pillanat alatt magához vehetné a bedobott leveleket. Nézete szerint a célnak a városháza szegletén elhelyezett szekrény felelne meg a legjobban, a mely a postajáratoknak utjába is esik.

A más pénze. A dánosi gyilkosság óta az egész országban elkövetett büntetendő cselekményekkel a hatóság és a magánosok a cigányokat gyanúsítják. A megindult hajszanyomán eddig is sok feledésbe ment büntény került napfényre, mert a keresztkérdések tüzeben gyakran elszólják magukat Faraó ivadéka. Akadnak azonban a „fehér emberek” között is olyanok, akik a zavarosba halászni szeretnének. Kisebbség nagyobb lopásokat követnek el és erősen bizonyítgatják, hogy cigányokat láttak a tájon bujkálni. Hasonló dolog történt a Polyák-bokorban, ahol Hudák Antalnak 140 koronáját emelte el egyik hosszukezü tanyabelije. A cigányokról szóló mese azonban nem vágott be, mert a káros a maga szakállára (ha lett volna neki) folytatta a puhatolást, minek segélyével olyan helyen találta meg elásva a pénzt, a hova cigányok nem juthattak. Most már a tettéseket a cigányok ellen tanuskodók között nem lesz nehéz megtalálni.

A betörött fej igazat szól. A példabeszéd eddig azt tartotta, hogy: szólj igazat betörök a fejed, de Nagykállóban még a példabeszédet is kiforgatták a maga jelentéséből. Ottani levelezők ugyanis azt írja, hogy pár hónappal ezelőtt ismeretlen helyről oda költözött Panykó Gábor. Magát jól viseite, úgy hogy az eleinte megnyilatkozott bizalmatlanság már oszladozni kezdett. Kedden egy kis mulatságot rögtönzött a jövevény és felöntött a garatra, mely alkalommal feleségével összeveszett, a kinek a fejét be is szakította. A némbor amikor látta, hogy baj van, a régi bölcs tanácsa szerint azt tartotta, többet észszel, mint erővel. Elkezdte kiabálni: Feljelenetek, hogy lovat loptál. Erre a feldühödött ember kezes bárány lett és kérlelni kezdte a feleségét. Az engedékenység azonban feltűnt a csendőrségnek, amely mind a kettőjüket letartóztatta. A nyomozat váratlan eredménnyel járt, minthogy beigazolódott, hogy Panykó pár héttel ezelőtt az Ungmeyer Borzsova tanyáról csakugyan lopott lovat, szekeret és lószerszámokat.

Tanfolyam. Az Országos Tűzoltó-szövetség felhívást intézett a megyebeli tűzoltóságokhoz az aug. hóban tartandó tanfolyamon való részvétel tárgyában. A községek is szándékoznak küldötteiket beírni.

Forró zuhany. A kisvasuton utazók nem érzik az ugorka saison unalmasságát, mert meglepetéseket produkál hol a vasut, hol a nagyközönség. A forró zuhany nem mindennapi élvezetében volt részük azoknak, akik a kedden délután közlekedő motorral jöttek be a városba. A Kossuth-utca sarkán épülő vendéglő telkén ugyanis egy 10 méter hoszu oszlopot akartak felállítani, melynek ormán hatalmas lobogó hirdette az alaplómunkálatok befejezését. Az építető azonban tervez és a motor végez, mert féluton sem volt az oszlop, a mikor a motor kikanyarodott és beleakadt a trikolórba. Ebből ugyan baj nem lett volna, mert legfeljebb a horvátoknál olyan gyakori zászlósértés esete állott volna elő, ha a munkások meg nem ijednek és a motorra rá nem ejtik a hoszu oszlopot. Az ici-pici vicit ezáltal hamarosan utólérte a nemezis. Hűtő csövek nélkül vergődött a váratlan terhelés alatt és ontotta magából a forró vizet. Az utasok is kaptak a meleg csepkekből, súlyosabb sérülés azonban nem történt. Befejezésül megemlítjük, hogy a vasut személyzetét nem terheli mulasztás.

Szives figyelme. Vrabcz Andor órás és ékszerész üzlete és órajavitó műhelye Iskola-utca 8 szám alatt van.

Mester birokverseny Nyiregyházán. Vilson cirkusz igazgató nagy áldozatok árán elsőrangú mesterbirkozókkal, birokversenyt rendez s megismerteti Nyiregyháza város közönségével hogyan birkoznak a hivatásos birkozók. Kedden este vette kezdetét a verseny. A juri tagjai: Elnök Kállay Emil, Matulka Ödön a verseny vezetője és Vietorisz Dániel idő mérő. Első párnak a társulat athletája Günther és Kristensen dán bajnok állt ki egymással s fél perc alatt a dán bajnok győzött; második pár Sándorfi magyar birkozó tanár és Pitlinszky orosz mester volt, mindkettő kitűnő erő s rokonszenves alak, a mérkőzés 14³/₄ percig tartott s Sándorfi győzelmével végződött. Második nap szerdán Günther és Sándorfi került össze egymással s nagy meglepetést keltett Günthernek kitűnő védekezése, 7 percnyi küzdelem után Sándorfi győz. II-ik pár Cája Bertalan és Pitlinszky; igen érdekes küzdelem volt, Pitlinszky gyakran kerül veszedelmes helyzetbe, de technikája megmenti s egy ízben ő kerül támadónak, itt látszott Cája óriási fölénye, Pitlinszky meg sem bírta mozdítani fekvő helyzetében Cáját, végre Cája egy gyors fejlődással válra fekteti az orosz. Harmadik nap Csütörtökön I-ső pár Pitlinszky orosz és Cája József magyar bajnok; az orosznak határozott pechje van, mert rövid de erős küzdelem után Cája két válra fekteti ellenfelét. Sajnos érdeklődéssel várta a közönség kedvencének Sándorfinak küzdelmét a sziléziai bajnok Kristtel; nem is csalódott várakozásában, erős és nehéz küzdelem fejlődött ki a két hatalmas erejű athleta között, mindkét fél igyekszik egymást maszás által gyengíteni, mely a laikus közönségnek nem tetszik, nem tudva azt, hogy profesionista birkozók között ez meg van engedve; a sziléziai hatalmas kar ütéseket használ, míg Sándorfi erős fejütéseket, mely annyira kihozta sodrából ellenfelét, hogy meg nem engedett fogásokat használ s a bíróságnak közbe kellett lépni s figyelmeztetni őt a szabálytalanságra, végre 17-57 percnyi küzdelem után Sándorfi egy veszedelmes hidba kerül, melyet felhasználva ellenfele, két válra fekteti a közönség érdeklődéssel várja az ezutáni versenyeket is.

A termés. A próbacseplések megtörténtek, de kedvezőtlen eredménnyel. Gabona, buza keveset ad s a termés szerfölött üszkös. A tengeri s más tavaszi vetemény sok helyen elsült. Mindezekből kitűnik, hogy drágaságnak nézünk elébe.

Vasuti mizériák Szabolcsmegyében. A Budapesti Hirlapban olvastam, hogy Zemplén vármegye közigazgatási bizottsága feliratban kérte a kormányt a rendetlen vonatjárás megszüntetésére. Ez a baj sajnos, Szabolcsban sem ismeretlen. A közönség érdekében tenne a hatóság nálunk is, ha az abnormális helyzetről és annak káros következményeiről a kereskedelemügyi ministert felvilágosítaná. Mert utoljára is nem járja, hogy szélesenedés, kellemes nyári napokon is a Debrecen és Szerencs között járó elsőrangú vonatok 1/2 vagy 3/4 óras késéssel jönnek be. A Csap-felől érkező vonatoknál pedig — különösen este — az 1 óras késések sem ritkák. A rendszeres késésnek azután az az eredménye, hogy a felszállók a menetrendtől eltérve jegyzik meg maguknak az indulási időt. Ez legtöbbször beválik, de néha megtréfálja az embert. Egyik kemecsei ismerősöm beszélt, hogy a menetrendszerint onnan 3/8 órakor Nyiregyháza-felé induló vonat 5 héten át mindig 8 óra 15 perckor indult, mivel az ellenvonattal Kemecsen nem találkozhatva Demecserben várta azt be. A héten azonban, hogy hogynem, Kemecsen jöttek össze és a megszokott időnél hamarabb menesztett vonatról mintegy huszan lemaradtak. Kérdősködtem a rendszeres késés oka felől és azt a felvilágosítás nyertem, hogy a túlterheltség akadályozza a lokomotivokat a menetrend szerinti sebesség elérésében. A bajt csak úgy lehetne megszüntetni, ha a vasut újabb meneteket iktatna be és a terhelést apasztaná. Ezt megköveteli a vasut és a közönség érdeke, mert a mai rendszer nemcsak a közönségre, hanem a vasutra is káros. Ha már benne vagyok a vasut lebirálásába szólok a Nyiregyháza-vidéki kisvasutakról is. Ennek is érzékeny oldala a pontatlanság, de nem kívánhatunk többet tőle, a Mávnál. Ez az oka, hogy csak a menetjegy füzeteit veszem

birálat alá. Mindenütt úgy van a világon, hogy a csoportjegyeket vásárlók 10 darabnak az árért legalább 12 jegyet kapnak. Ez a szabály nemcsak a vasutakon van meg, hanem a fürdők, mulatóhelyek is követik. Mert ne tessék hinni, hogy a válalatra nem származik abból előny, ha tömegesen ad tul a jegyein, a melyek közül csak egy párt említek fel. Az árusítással járó költség $\frac{1}{10}$ -edére apad. A pénzt használat előtt kapja meg a vállalat és azt forgatva, hasznót ér el vele. Az eladott csoportos jegyeknek csaknem $\frac{1}{4}$ -ede elvész, a mit a fővárosi és más közuti vasut statisztikájával bizonyíthatok. Az évi zárlatoknál ugyanis megállapítják, hogy az utasok számát az eladott jegyek mennyisége folytán emelkedő számmal mulja felül. Végül azt se hagyjuk figyelmen kívül, hogy a jegyek készletére ösztönzi. Ezek mind olyan bizonyítékok, a melyek nagyon is megindokolják a jegyek árának leszállítását. (Beküldetett).

Jégkár. A földmivelésügyi miniszter kimutatása szerint a hét elején Nyirbalkány környékén több helyen volt jégeső.

— **Halál és élet.** Kernács Lajos, helybeli közsörüs, hosszas betegség után, meghalt. Amidőn Kernács végsőt vonaglott, nejét születési fájdalmak lepték meg. A halott ki lett terítve, a feleség pedig élet és halál között lebegett. Orvosokra volt szükség, hogy a beteg férj ápolása közben kimerült nő életet adhasson kicsinyének. A férj koporsóját 3 aprós gyermek és a szerencsétlen család mostoha sorsa iránt melegen, igazi részvétellel érdeklődő jó emberek vették körül. Ugyanekkor a nő, az anya még mindig válság előtt állott. Így találkozott az élet a halállal. A szerencsétlen anya most, 4 gyermekével együtt, egyenesen a könyörület jótékonyására van utalva.

A m. kir. posta- táv. és távbeszélőnél betöltendő 100 gyakornokjelölti állásra a kereskedelemügyi miniszter pályázatot hirdet. Ezen állásokra azok pályázhatnak, a kik középiskolát, érettségi vizsgával, sikeresen elvégezték, 18 életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. Ezen kívül a pályázók erkölcsi bizonyítvánnyal feddhetetlen előéletüket, közhatósági orvosi bizonyítvánnyal pedig a posta szolgálatra testileg alkalmas voltukat igazolni tartoznak. Saját kezüleg irt folyamodványokat a már közszolgálatban állók feletteseik, a közszolgálatban nem állók pedig hatóság útján f. évi augusztus hó 5-éig, a nagyváradi posta- és táv. igazgatósághoz nyújtják be. A felfogadott posta- és táv. gyakornok jelöltek fogadalmat tesznek, 2 (két) korona napidijban részesülnek. Állásukat a folyó évi szeptember hó 1-én elfoglalni tartoznak. Kötelesek a posta- és táv. igazgatóság által kijelölendő hivatalnál rendes szolgálatot teljesíteni. 1908. szeptember hó 1-én saját költségükön Budapestre fognak athelyeztetni a posta és táv. tisztképző tanfolyam hallgatására. Napidijaik élvezetében a tanfolyam 10 óra terjedő tartama alatt is megmaradnak, de ennek fejében a délelőtti órákban gyakorlati szolgálatot tenni tartoznak. A kik ezen feltételeknek eleget nem tesznek, minden további igény nélkül egyszerűen fölmentettnök. A kik a gyakorlati alkalmaztatásuk alatt teljesen beválnak és a tiszti alapvizsgát sikeresen leteszik, posta- és távirda-gyakornokká kineveztetnek, még pedig azok, a kik felsőbb tanintézetet végeztek, évi 1000 korona, különben pedig évi 800 korona segélydíjjal. A posta- és távira-tisztképző tanfolyam szabályzata által előirt szakvizsgát sikeresen letévők minősültséget szereznek a posta- és távirdatiszti állásokra.

Új ötkoronások. Nemrégén a magyar képviselőházban és az osztrák parlamentben törvényjavaslatot nyújtottak be új ötkoronás ezüstpénz veretéséről. Legelőször 1899. és 1900-ban verettek ötkoronást, még pedig összesen 64 millió értékben, a miből Magyarországra 19.2 millió és Ausztriára 44.8 millió jutott. A veréshez való ezüstöt a jegybank készletéből vették és a pénzverésen nálunk 2.18 millió koronát, Ausztriában 5.06 milliót nyert a kormány. Most ismét 64 millió korona értékben koznák forgalomba új ötkoronást, a melyet a bank készletből vett ezüsthől veretnek. Ezzel a hírrel kapcsolatban közöljük, hogy hallomásunk szerint, ezután pénzes

levélhordókként erőművészeket fognak alkalmazni.

Elgázolt gyermek. Gyulaházán Pál Mária 3 éves gyermekét egy lucernával megrakott szekér elgázolta. Mire a szülők az utcára kifutottak, a szekér elhajtott. A gyermek másnap meghalt sérülésében.

Halál a kutban. Nagyhalász közelében levő Bogács-tanyán Kóródy Gusztáv 4 éves gyermeke hasonló koru társával játszott. A kis fiu még eddig ki nem derített módon a kutba esett, ahol a párasasnyi vízben megfuladt.

Tűz. Szerdán éjjel Somogyi Istvánné kótaji-utcai háza kigyuladt és leégett. A tűzoltóság meggátolta a szomszédos nádfedelű házak meggyuladását.

Hézagpótló munka. Gontean Jenő főhadnagy a temesvári hadapródiskola tanára hézagpótló munkát adott ki, amikor „A katonatanintézetekbe pályázók segédkönyvé”-t megjelentette. Szakferfiak közreműködésével ugyanis 223 oldalra szoritotta össze a középiskola 4 osztályában előadott tantárgyakat, amelyek az ott használt tankönyvek szerint legalább 1538 oldalon tárgyaltatnak. Ennek dacára munkája érthető és közvetlenül hat. A könyvet sikerrel használhatják azok is, akik más tanintézetekben akarnak vizsgát tenni, vagy pedig hiányos ismereteiket magán uton pótolni. A könyv a tanulók rendelkezésére álló két hónapi időköz van szabva és 5 koronáért megrendelhető bármely könyvkereskedésben.

A tisztességtelen versenyről szóló törvényjavaslat tárgyalásán a debreceni kereskedelmi és iparkamarát Szávay Gyula képviselte. Legelsősorban üdvözölte a javaslatot, amely szerinte az ipartörvény keretében be nem illeszthető. Helyeselte a tervezetet, csupán egyes részeiben óhajtaná szigorítani. A végeladásról és árverésről szóló intézkedések visszaesést mutatnak a mostani törvényhez képest. Érvelését a gyakorlati életből vett megfigyelésekkel bizonyította és nem egyszer hivatkozott szabolicsmegyei esetekre is.

A kivándorlás korlátozása. Az egyre fokozódó kivándorlás arra készítette alispánunkat, hogy a f. év I-ső feléről kimutatásokat kérjen be a községektől, mivel az újabb jelenségek megfigyelése alapján a kivándorlást elősegítő okokat tanulmányoztatni akarja.

Orvosi körökben már régismert tény, hogy a *Ferencz József keserűviz* valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan *Ferencz József keserűvizet*.

Vizmentes ponyvákat, terményzsákot és mindenféle gazdasági kötélárut, ugyszintén gépolaj és tovatta a legjutányosabban beszerezhető Hirschler Mór fűszerkereskedőnél Nyiregyházán, volt Török Péter-féle üzlet.

A t. közönség szives figyelmébe ajánljuk Preisz Bertalan (Korona-épület) posztó áruházat, a hol is a legújabb hazai férfi gyapju szövetek valamint a legdivatosabb női costümöknek való kelmék kaphatók.

Kiadó lakás. Az Iskola-utca 3. sz. a. levő 3 szobás lakosztály bérbe kiadó. Értekezhetni ugyanott.

C S A R N O K.

Az új bótos.

Hívták biz őt felvégi bótosnak is, mert hogy csak 6 hónapja lakik Dömsödön, a székvárost véve irányadóul, boltja csakugyan a felvégen van. A cégtábla szerint neve: Arándi Béla. A „Többetöltés” korcsmáros szerint 30 éves, róm. kath., van egy pár ezer forintja. Az pedig, hogy nős, kitűnt azokból a szerelmes pillantásokból, amiket a vele jött szép nőre vetett, még akkor is, mikor a vevőket szolgálta ki.

Amint Bolygó Marci kupec állította, a nő neve Ecsedi Eliz és Szatmáron lakott, ahol az „ünnepelet” lányok elseje volt, azonban bár többször „jegyben járt”, az asszonyok közt nem tudott helyet foglalni, mert a nem ünnepelet, de vagyonos hirben állott

lányok megelőzték, miglen bajainak hűséges rabszolgájává szegődött Arándi Béla. Más látta, de Arándi nem, hogy ő csak egy skart. De kitartása győzött, oltár elé vezette azt a lányt, kinek oly sok bámulója volt Szatmáron, de kérője — a diákokat kivéve — nem.

A bálványozott, remek lány, egy közönséges vegyes-kereskedő felesége lett.

És ez a vegyes-kereskedő, ha már megkaparította, megis akarta tartani.

Megis tett volna mindent a gyöngyöm kedvéért, csak azt nem, hogy abból a sáros Dömsödről elköltözzenek.

Azt adta okul, hogy előbb kis vagyont akar gyűjteni s akkor majd városba mennek. (De nem Szatmárra, gondolta magában.)

Hiába volt gyakran kedvetlen, rosszkedvű az asszony, Arándi ezt nem vette észre. Akadt itt-ott egy kis nyári, téli mulatság, azon mindig ott voltak. Olyankor enyhült az asszonyka rossz kedve, s a legutólsók voltak, akik a báli termet elhagyták.

Sokáig, talán két évig is tartott ez az állapot, mikor egyszerre az asszonyka állandóan jókedvű volt s azt a felfedezést tette, hogy Dömsöd vidéke mégis nagyon szép s kellemes séta esik árnyas utjain.

A nő jókedélye derűs, kedves tette az ó-butorzatu boltot is, a férj arcán pedig állandóan boldog mosoly honolt, s örömmel nézte, mikor délceg neje minden délután rendes sétájára indult. Az is vissza-vissza nézett s mosolyogva integetett a bolt ajtóból utánna bámuló férjének, majd megállt és hívta a férjet is. A férj intett, hogy ő nem mehet. Neki krajcárt-krajcárra kell gyűjtögetni, hogy legyen miből az asszony szépségéhez illő ruházatot venni.

De örömmel küzdött, dolgozott ezért az aranyos, hűséges asszonyért.

Azt hiszem, mindenki kitalálta, hogy az asszony vidámságának oka a hiányzó férfi, aki megkerül.

Mindenki tudta és beszélte már a faluban, csak Arándi volt süket és buta. Egy volt szatmári udvarló, Nagy Pista, a harmadik faluban lakott s ez véletlenül találkozott Elizzel és a régi láng fellobbant. Nagy Pista mindjárt elfeledte a felesége iránti szerelmet, Eliznek erre nem volt szüksége, mert ő meg sohasem szerette Arándit.

Végre egy jószívű néni, aki pedig valahányszor találkozott Elizzel, mindig össze-csókolta, megmondta a valót Arándinak.

A férfi megrendült s visszaemlékezve egyes esetekre. el is hitte, hogy a pletyka valóság.

Alig is várta, hogy olyan remek délután legyen, amikor „muszáj sétára menni.”

Megjött az is. Eliz elment a szőlők felé. Arándi csakhamar becsukta a boltot s ment neje után. Látta maga előtt a kedves, imádott alakot, a bűnös hitszegőt.

Azt nem érdekelte a természet szépsége, hanem ment a karjai közé annak, aki őt a szőlők alatti csatorna partján, jó, elrejtett helyen várta.

Ott várt Nagy Pista. Karjai közé tárta a remek asszonyt, a másót, majd megfojtá édes öleléssel, még édesebb csókkal. S ha csókolta azokat a piros ajkakat, alig tudta abban hagyni. A gyors menéstől, a gyors ölelés és csókoktól kipirult a szép asszony arca, beszédes szeméit hol eltakarták a szempillák, hol látni engedték azokat égő vágygyal. A puha gyepszönyeg csalogatta őket leülésre és Eliz behunyt szemekkel dőlt a férfi ölébe, édes kéjjel fogadva, szemére, ajkára, nyakára a forró csókokat s két karját ráfűzte a férfi nyakára, mintegy többet kérve még az ölelésből, a tiltott csókokból. Majd suttogó, csóktól elfojtott szavak hangzottak. S mindezt a szőlőből látta a halál-sápadt Arándi.

— — — — —
Két óra mulva fáradtan, de mosolyogva lépett a nő a boltba.

— Hogy vagy Béluskám?

— Jól hűségem. Találkoztál valakivel?

— A patikárusék mentek a szőlőbe.

— Hja, azok együtt mehettek.

— Mily boldogok is. Csak én mehetnék veled édes Béla.

— Majd megyünk. — — —

Másnap Arándi kérte nejét, hogy ki-

sérje el a szomszéd városba. A Tiszán mennek keresztül csónakkal, a tulsó parton pedig kocsi vár. Elit beleegyezett. Örült is neki, hiszen ma úgy sem volt semmi (rossz) terve.

II.

Már ott járnak a Tisza közepén. A férj hajtja a csónakot, a feleség pedig kellemes szép hangján dalolgat. Mindig szerelmes dalokat. A szellő játszik a nő fürtjeivel, aki álmodozva, vágyva néz a távolba. A férjére nem, de minnek is.

— Mért nem szövöd a dalba annak a nevét, akit szeretsz? — szólt Arándi.

A nő gondolatai másfelé kalandozván, nem vette észre a komor hangot, s mert férjére nem tekintett, nem láthatta annak dult, fenyegető arcát.

— Hosszu lenne úgy: Szeretlek én Arándi Béla virágom — válaszolt könnyedén Eliz.

— Hát Nagy Pista nevével.

— Béla! — sikoltott a nő. Most már észrevette a férj komorságát s gondolta, hogy az mindent tud.

— Mindent láttam tegnap — szólt Arándi fáradt, remegő hangon — előttem öleltétek,

csókoltátok egymást. Engem te már tegnap megöltél, szétzúztad szívemet, elvetted hitemet, becsületesem, mindenemet. De te most halsz meg, leszállsz velem a víz fenekére, ott aztán együtt leszünk.

A nő a férfi lábaihoz rogyott, haja szétbomlott, betakarta ijedt, sápadt arcát, termete vonaglott a megcsalt férfi lábai előtt, szemei könnytől uszva tapadtak a meggyalázott férfi arcára.

— Bocsáss meg, ments meg óh Béla, hűséges nőd, rabod leszek, csak ments meg, hisz oly szép az élet.

— Oly undok az.

A férfi nem látszott figyelni semmire.

— Béla, Béla, vigyázz, felfordulunk. Ments meg, ments meg, szeretni foglak.

— A hitemet is megölted. Nem hiszek.

A hullám ragadta a csónakot, játszott vele, ledobta, felemelte, vizet dobva néha bele.

— Ments meg Béla!

Majd látva, hogy hiába könyörög, hozszan, ijedten kiáltott: segítség, segítség!

Az új bótos úgy nézett ki, mint egy kiaszott váz. Mozdulatlan, érzéketlen volt.

A parton két halász csónakba ugrott s nagy buzgalommal indultak az elszabadult csónak felé.

— Erre, erre! Kiáltott a kétségbeesett nő. Most már nem törődött férjével, csak szabadulni akart, szabadulni remélt. Hisz oly szép az élet!

Egyik csónak már megközelítette őket, a nő a csónak szélén térdelt, várva a segílyt, s már nyujtogatni is kezdé kezét.

— Ide, ide. S Eliz már ugrani is készült.

— Nem, együtt megyünk — szólt háta megett Arándi.

Felugrott, átkarolta nejét, magához öelve, ajkát az ajkára szoritotta s aztán kifordult nejével együtt a csónakból.

Egy sikoltás, egy elfojtott, csókkal elfojtott sikoltás hangzott és aztán csendes lett minden.

A halászok hiába nyujtogatták lapátjait; a víz nem adta vissza őket. Kitudja, mikor fogták ki a két összeölelkezett halottat.

Gy—y.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
HLATKY-SCHLICHTER GYULA.

Kereskedelmi Tanintézet Debreczenben.

Alapított 1857-ben.

T a g o z a t a i :

a) **Felső kereskedelmi iskola.** (Melynek f. é. szeptember 1-én 36-ik tanéve nyílik meg.) Felvesz oly tanulókat, akik a polgári iskola, gimnázium vagy reáliskola negyedik osztályát sikerrel végezték. Az egész évi tandij mellékkilteményekkel együtt 200 korona. Jó előmenetelű, szegénysorsu tanulók *tandijkedvezményben részesülnek* vagy *alapítványi helyeket* nyerhetnek. A most záródott tanévben érettségít tett valamennyi tanuló pénztintézeteknél, előkelő kereskedő cégek-nél, bel- és külföldi iparvállalatoknál, a tanintézet kebelében rendszeresített áltásközvetítő osztály útján előnyös alkalmazást nyert.

b) **Női kereskedelmi tanfolyam.** Felvehetők oly leányövendékek, akik a polgári iskola negyedik osztályát elvégezték, vagy akik megfelelő előképzettségüket sikeres felvételi vizsgálatokkal igazolják. Tandij egész évre 100 korona. Felvételi díj 6 korona.

c) **Nyilvános polgári fiúiskola.** Felvehetők oly tanulók, akik az elemi iskola negyedik osztályát sikerrel végezték. Tandij egész évre 60 kor., felvételi díj 5 korona. Az ezen iskola negyedik osztályát végzett tanulók részben előkelő kereskedői és ipari cégek-nél nyertek alkalmazást, részben magasabb fokú iskolákban tanulmányaikat tovább folytatják, részben pedig a mezőgazdaságban szülőiknek hasznos segítő társnkká váltak.

d) **Felnöttek egy éves kereskedelmi (esti) szaktanfolyama.** Felvehetők mindazon felnőtt férfiak és nők, akik a kereskedelmi életben szükséges kereskedelmi tudományokat elsajátítani óhajtják. Tandij egész évre 40 korona.

A szülőknél szívesen nyújt segédkező az igazgatóság, hogy gyermekeik tisztességes, megbízható családoknál előnös feltételek mellett nyerhessenek ellátást.

A tanintézet illusztrált ismertetése kívánatra díjmentesen küldetik meg.

Fábián Lajos Mór
igazgató.

Jó varrógépek és kerékpárok
csakis
Herskovits Gyula
varrógép-raktárában
Nyiregyházán
Széchenyi-tér,
Kisvárdán
a m. kir. postával szemben.
Kedvező részletfizetés!

WILSON Magyarország legnagyobb CIRCUS-VARIETJE

Nyiregyházán, a Búza-téren

Mindennap szenzációs előadás és folytatása a nemzetközi bajnok-birkózásoknak, az igazgató által kitűzött és a helybeli takarékbankba letétbe helyezett 1000 korona jutalom-dijért, mely három részre lesz beosztva: I-ső díj 500, a II-ik 300 és a III-ik 200 korona, a fentnevezett jutalom-dijra Európa legjobb mesterbirkózói jelentkeztek, köztük Czaja József magyar matador világi bajnok, ki Párisban a II-ik nagy díj nyertesse lett. **Minden nap 2 pár birkózik.**

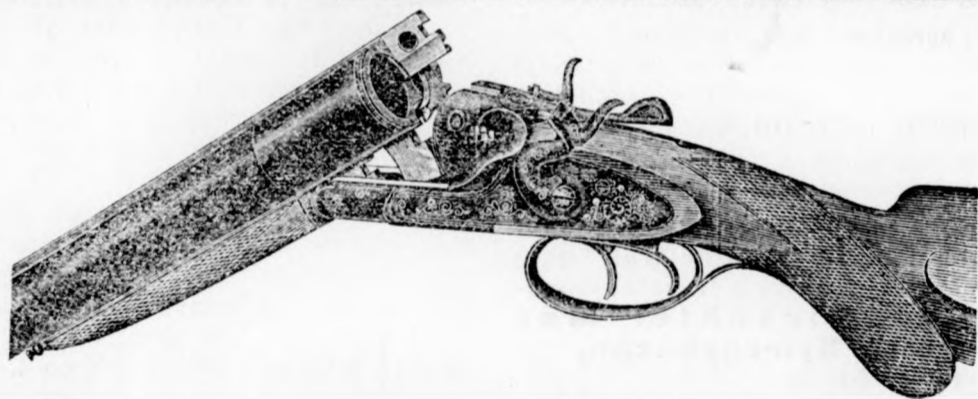
A birkózás vezetését 4 helybeli tekintélyes ur mint (Jury) vezeti.

Ezen nemzetközi birkózás csakis tisztán és szabályosan történik.

Helyárak: Zártszék I K 60 fill. I. hely I K 20 fill. II. hely 80 fill. III. hely 60 fill. Állóhely 30 fillér.

Előadás kezdete fél 9 órakor.

Birkózás kezdete 9 óra 40 perckor.

Nyári és vadász saison cikkek!

Winchester és Browning ismétlődő serétes puskák.

J. P. Lauer & Sohn cégtől Sull-Belga és Steyrivadász fegyverek.

Revolver, flóbert és esőz puskák.

Patrontáskák, vadászszék, üres és töltött patronok.

M. k. löpor és serét eladás, az összes vadászathoz kellékek.

Lovagló nyereg és felszerelések.

Agarász és hajtó ostorok, kocsi és ló-takarók, utazó Plaidek.

Lawn-Tennis felszerelések. Labdák, Rackettek stb.

Fotballabdák és Croque játék.

Tennis cipők, övek és sapkák.

Gummi esőköpenyek és kerek vízmentes gallérok.

Utazó és Cupe fonott kosarak,

Ládák és kézi bőröndök.

Kerti fonott butorok többféle színben.

Kerti színes nagy napernyő állvánnyal.

Gyermek fekvő- és tolokocsik.

Torna készletek.

Függő ágyak.

Összehajtható kényelem székek.

Gyermek reform székek.

Kerékpár és szerek.

Acetylén kocsilámpák.

Keztyü-, kalap-, cipő-, harisnya, férfi fehérnemű és nyakkendőben a legnagyobb választék.

Nap- és esőernyők, illatszerek és szappanok. Gummi fürdőkádak.

RUZSONYI PÁL

női- és férfidivat, műipar-, sport- és játékkészlete a „Zöld papagályhoz.”

NYIREGYHÁZÁN.

Szélhajtó és giresesillapít
Biebergeil-Cseppek

Étvágyat előidéző és emésztést elősegítő háziszser.

Egy üveg ára 1 korona.

Két üvegnél kevesebb — utánvét 2 kor. 50 fillér
— nem küldetik.

Megrendelhető: **JULIUS BITTNER** gyógyszerháza,
Gloggnitz (Nied.-Oest).

Saját sajtólásu, kókuszolajból nyert
szavatoltan tiszta, legkitünőbb minőségű

„**BÓNIOI**”

(Bejegyzett védjegy)

kókuszszirt árusít az
Első Magyar Kókuszdió Olajgyár
„Bóni” gyártelep és mezőgazdasági r. t.
Nyirbator.

Vezérképviselő: Gansl L. és Fia Nyiregyháza

KOHN SAMU

szobafestő és mázoló
Nyiregyháza, Széchényi-tér 8.

Elvállal minden e szakma-
beli épület, templom, szoba,
fa és vasnemű szakszerű
festését és mázolását a leg-
egyszerűbb valamint legdi-
szesebb kivitelben.

Különleges faerezések.

SIRKÖVEK

mindenféle alakban és nagyságban

legolcsóbb árak

mellett kaphatók:

FÜHRER ZSIGMOND FIAINÁL

Nyiregyháza,

Vármegeyház-utca 5-ödik szám.

Szolyvai gyógyviz

Elsőrendű szakférfiak vegyelmezése alapján
lithion tartalmánál fogva kiváló hatású
köszvény, vese, hólyagbajoknál,
úgyszintén gyomor, torok, tüdő, gégebántal-
maknál. Eredeti tulajdonságát éveken át meg-
tartja a palackokban.

Vasmentes. Könnyen emészthető. Csira-
mentes. Borral igen üdítő ital.

Megrendelhető:

Uradalmi ásványvizek bérleténél.
Szolyván. (Bereg.) Telefon 42—55.

Kapható minden fűszer és ásvány-
vizkereskedésben.

Prospektus kívánatra ingyen és bérmentve.

A Sóstó-szőlőtelepen

nyolc pernyi távolságra a nagy vonat,
valamint a kisvonat állomásától, egy nyári
lakás, szép befásított kerttel, 3 szoba,
konyha és pincehelyiséggel, a nyári idény
alatt **bérbe kiadó.**

Értekezhetni **Wassermann Sámuel**
üzletében.

**Nyiregyházi Göztéglagyár
Részvénytársaság.**

✦ Városi iroda: Városház-utca 7. szám. ✦

Ajánlja kitünő minőségű:

géppel gyártott tégláit,

géppel gyártott válo-

gatott tégláit, ~~~~~

kézzel gyártott tégláit.

Helybeli megrendelések házhoz szál-
littatnak.

Uj találmány!

Hazai ipar!

Aranyéremmel és diszoklevéllel több ízben kitüntetve.

Telefon 125. sz.

Alapított 1869. évben.

Telefon 125. sz.

**Tengely nélküli csapágyas eketalyiga, önműködő pormentes kenő
szerkezettel.**

Bármennyire elhasznált eketalyigákat, ezen rendszerre teljesen újonnan
átalakítok darabonként 14 koronáért. Ekék s egyéb gazdasági eszközök és
gépek javítása, valamint újonnan a legjutányosabb árakon. Fúrott kutak építése
bármilyen kaliberű csövekkel.

Erő és kézi szivattyúk, vízvezeték és fürdők szerelését a legnagyobb szakértelem-
mel eszközölöm. Kívánatra költségvetéssel készséggel szolgálok.

Szilágyi Mihály ekegyára és turottkut építési vállalata
Nyiregyháza.

VADNAI

fényképész

készíti a
egsőbb

fényképeket

NYIREGYHÁZÁN,

(Iskola-utca 3.)

Borsajtóink a pécsi kiállítás borászati esernökében megtekinthetők.
1906. Nagyvárad: I. díj, díszoklevél. — 1905. országos gazdasági kiállítás,
Pozsony. I-ső díj aranyérem. — 1902. borászati kiállítás. Eger: 1 díszok-
levél és aranyérem. 1901. temesvári kiállítás I. díj díszoklevél.

BORSAJTÓK.

Legújabb rendszerű „Könyök-szerkezetű“,
„Kossuth“, „Kincsem“, „Hegyalja“, „Ma-
bille“ és „Acélorsós“, a magyar bortermé-
jök legkedveltebb borsajtói. Legújabb rend-
szerű Rákóczy **kettős kosaru saj-
tók**, nagyüzemi préseléshez.

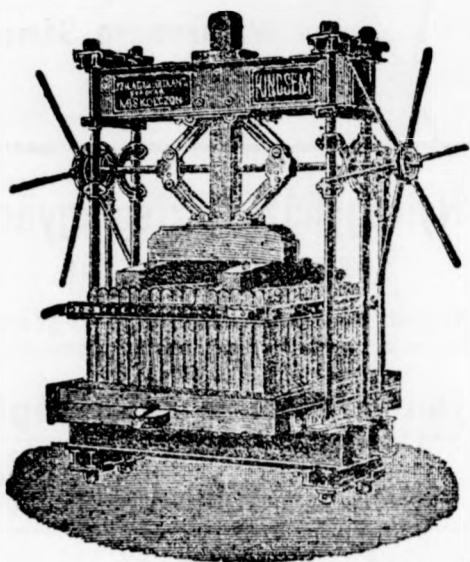
Főlénye: A must sehol sem érintkezik vasrészek-
kel! Egyszerű kezelés! Óriási erőfeszítés! A törköly
egy darabban és könnyen kivehető! Egy ember által
könnyen kezelhető!

Szőilőzúzók és bogyzók
„VILLAM“ legújabb centrifugális bogyzók és
zúzógépek.

Árjegyzék ingyen!

Árjegyzék ingyen!

SZILÁGYI és DISKANT
gépgyára MISKOLCZ.

Óvás!

A legutóbbi időben felmerült azon
sajnálatos tény, hogy a „Dréher Antal“
jelzésű üvegekbe más gyártmányú söröket
fejtenek és árusítanak, a közönség ezáltal
pedig megtévesztve van. Ennélfogva bá-
torkodom a n. é. közönség szives tudomá-
sására hozni, hogy csakis az a valódi
kőbányai Dréher-féle sör, a mely „Dréher
Antal Kőbánya“ jelzésű dugóval van
ellátva.

Kiváló tisztelettel **Friedmann Jakab**,

a Dréher Antal kőbányai serfőződe
szabolcsvármegyei kizárólagos képviselője.

Nábrádon (Szatmármegye) ca
1500 hold területű jó
minőségű birtok haszonbérbe adandó.

A bérlet átvehető azonnal vagy
1908. január 1-én. Bővebb felvilá-
gosítást Dr. Hunwald Izidor
fehérgyarmati ügyvéd ad.

Köszén, pirszen, faszén nagyban és kicsinyben.

Hoffherr és Schrantz
gazdasági gépgyár

bizományi raktára

MANDL EMIL

szénraktárában

Nyiregyháza, Széchenyi-tér 8.

Ajánlja új **Viktoria** sor-
vető és legjobb műtrágya-
szóró gépeit váltó kere-
kek nélkül,
répa, szecskavágóit és gőz-
cséplő gépeit.

Az Ó-szőlőben 139. szám alatt, 1996 □-öl terü-
lettel biró és jókarban levő

szőlő épülettel együtt eladó.

Bővebb felvilágosítással **Wassermann Sámuel**
szolgál (Zöldségtér).

A n. é. közönség szives tudomá-
sára hozzuk, hogy a „Vacuum“ F. O.
pormentesítő padló olaj kizárólag kap-
ható:

Hibján Gyula
festék üzletében
Nyiregyháza,
Iskola-utca 6.

A Széchenyi-tér 3. számú ujonnan
átalakítandó házam egyik utcai laká-
sát — esetleg egy üzleti helyiséggel
— avagy, egy 4—5 szobát igénylő
hivatalhelyiség gyanánt, f. évi no-
vember 1-re **bérbeadom.**

Lichtmann Vilmos,
(Gróf Károlyi-tér.)

Hirdetések

jutányosan felvétet-
nek a kiadóhivatal-
ban.

Nagyban. Telefon 121. sz. Kicsinyben.

Wassermann Sámuel

üveg és porcellán kereskedése Nyiregyházán.

Ajánlja ujonnan felszerelt s kibővített áru-
raktárát, mindennemű **asztali, teás, kávé s**
mosdó készleteit, ugyszintén üveg és porcellán
háztartási cikkeit. A magyar ezüst valamint lámpa
s fémáru-gyár r. t. összes készítményeiből állandó
s nagy raktárt tartok.

Elvállal **épület üvegezéseket**, min-
dennemű **ólomba, rézbe s ezüstbe** foglalt
mű-üvegezéseket, csiszolásokat és
javításokat, melyekre tervekkel, költségvetésekkel
s mintákkal szívesen szolgálok.

Nagy raktárt tartok finomabb kivitelű **pala-
sander, jávor, narancs, dió, tölgy** és
mahagoni keretkből, melyek a legizlésebb
kivitelben kerülnek forgalomba.

Nagy választék mindennemű **akvarel** és **olaj-
nyomatu világi, táj- és szt.-képekben.**
Fényképnagyítások kis kép után is, igen jó hírnevű
festőművész részére elfogadtatatik s csakis kifogástal-
lan képek szállíttatnak.

Vendéglősöknek és egyleteknek 5% engedmény.

Telefon 140.

Telefon 140.

Piringer J. utóda (Borbély Béla)

könyvnyomdája, könyv- és papirkeres-
kedése és könyvkötészete

— Nyiregyháza, Városház-épület. —

Elvállal: minden a nyomdai szakba vágó hi-
vatalos, kereskedelmi, gazdasági és
magánjellegetű nyomtatványok izléses
és szakszerű elkészítését gyorsan és
jutányos árszámítással.

Raktáron tart: jegyzői, ügyvédi és az élet-
ben szükséges nyomtatványokat, író-
papírt és más irodai kellekeket.